

TIESAS SPRIEDUMS (piekt? pal?ta)

2015. gada 22. oktobr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – PVN – Direkt?va 2006/112/EK – 168. pants – Ties?bas uz nodok?a atskait?šanu – Priekšnodok?a, kas samaks?ts par kapit?lieguld?jumu pre?u ieg?di vai izgatavošanu, atskait?šana – Atp?tas taka, kas ir tieši paredz?ta, lai sabiedr?ba to izmantotu bez maksas – Atp?tas takas izmantošana ar nodokli apliekamu dar?jumu veikšan?

Lieta C?126/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Augst?k? administrat?v? tiesa, Lietuva) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 18. febru?r? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 17. mart?, tiesved?b?

“Sveda” UAB

pret

Valstybin? mokes?i? inspekcija prie Lietuvos Respublikos finans? ministerijos,

piedaloties

Klaip?dos apskrities valstybin? mokes?i? inspekcija.

TIESA (piekt? pal?ta)

š?d? sast?v?: ceturt?s pal?tas priekšs?d?t?js T. fon Danvics [*T. von Danwitz*], kas pilda piekt?s pal?tas priekšs?d?t?ja pien?kumus, tiesneši D. Šv?bi [*D. Šv?by*], A. Ross [*A. Rosas*], E. Juh?ss [*E. Juhász*] un K. Vajda [*C. Vajda*] (referents),

?ener?ladvok?te J. Kokote [*J. Kokott*],

sekret?rs M. Aleksejevs [*M. Aleksejev*], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2015. gada 4. febru?ra tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- Lietuvas vald?bas v?rd? – D. Kriau?i?nas un R. Dzikovi?, k? ar? D. Stepanien?, p?rst?vji,
- Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – S. Brighthouse un J. Kraehling, k? ar? M. Holt, p?rst?vji, kuriem pal?dz O. Thomas, barrister,
- Eiropas Komisijas v?rd? – L. Lozano Palacios un A. Steiblyt?, p?rst?ves,

noklaus?jusies ?ener?ladvok?tes secin?jumus 2015. gada 22. apr??a tiesas s?d?,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu ir par to, k? interpret?t Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?vas 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV L 347, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “PVN direkt?va”) 168. pantu.

2 Šis l?gums ir ticis iesniegts tiesved?b? starp “Sveda” UAB (turpm?k tekst? – “Sveda”) un Valstybin? mokes?i? inspekcija prie Lietuvos Respublikos finans? ministerijos (Lietuvas Republikas Finanšu ministrijas pak?aut?b? esoš? valsts nodok?u inspekcija, turpm?k tekst? – “Valsts nodok?u inspekcija”) par l?mumu atteikt atskait?t pievienot?s v?rt?bas nodokli (PVN), ko Sveda samaks?ja k? priekšnodokli saist?b? ar atp?tas un baltu mitolo?ijas izzi?as takas (turpm?k tekst? – “atp?tas taka”) ier?košanu.

Atbilstoš?s ties?bu normas

Savien?bas ties?bas

3 PVN direkt?vas 9. panta 1. punkt? ir noteikts:

““Nodok?a maks?t?js” ir jebkura persona, kas patst?v?gi jebkur? viet? veic jebkuru saimniecisku darb?bu, neatkar?gi no š?s darb?bas m?r?a vai rezult?ta.

Jebkuru ražot?ju, tirgot?ju vai pakalpojumu sniedz?ju darb?bu, tostarp kalnr?pniec?bu, lauksaimniecisku darb?bu un br?vo profesiju darb?bu, uzskata par “saimniecisku darb?bu”. Materi?la vai nemateri?la ?pašuma izmantošana ar nol?ku g?t no t? ilglaic?gus ien?kumus jo ?paši ir uzskat?ma par saimniecisku darb?bu.”

4 Š?s direkt?vas 63. pant? ir paredz?ts:

“Nodok?a iekas?jam?bas gad?jums iest?jas un nodoklis k??st iekas?jams tad, kad faktiski ir veikta pre?u pieg?de vai pakalpojumu sniegšana.”

5 Min?t?s direkt?vas 167. panta teksts ir š?ds:

“Atskait?šanas ties?bas rodas br?d?, kad atskait?mais nodoklis k??st iekas?jams.”

6 Š?s pašas direkt?vas 168. pant? ir noteikts:

“Cikt?l preces un pakalpojumus nodok?a maks?t?js izmanto dar?jumiem, par kuriem uzliek nodokli, nodok?a maks?t?jam ir ties?bas taj? dal?bvalst?, kur? vi?š veic šos dar?jumus, atskait?t no nodok?a, par kuru nomaksu vi?š ir atbild?gs:

a) PVN, kas attiec?gaj? dal?bvalst? maks?jams vai samaks?ts par pre?u pieg?d?m vai pakalpojumu sniegšanu, ko tam veicis vai veiks cits nodok?a maks?t?js;

[..].”

Lietuvas ties?bas

7 2002. gada 5. marta Likuma Nr. IX?751 par pievienot?s v?rt?bas nodokli 58. panta 1. punkta 1) apakšpunkta teksts ir š?ds:

“PVN maks?t?jam ir ties?bas uz PVN priekšnodok?a un/vai importa PVN atskait?šanu par ieg?d?taj?m un/vai import?taj?m prec?m un/vai pakalpojumiem, ja š?s preces un/vai pakalpojumi tiek izmantoti š?d?m min?t? PVN maks?t?ja darb?b?m:

1) ar PVN pieliekamo preču piegādei un/vai pakalpojumu sniegšanai.”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

8 Sveda ir peļņas gēšanai dibināta juridiska persona, kuras darbība ietver izmitināšanu, dienu un dzīrienu pārdošanu, tirdzniecības izstrādi, kongresu un atpūtas pasākumu organizāšanu, inženiertehniskos darbus un ar šo darbību saistītas konsultācijas.

9 2012. gada 2. martā Sveda ar Zemkopības ministrijas Valsts maksājumu aģentūru (*Nacionalinė mokytojų agentūra prie Žemės ūkio ministerijos*) noslēdza subsīdijas līgumu. Atbilstoši šim līgumam Sveda uzņēmums īsteno projektus ar nosaukumu “Baltu mitoloģijas atpūtas (izglātojošs) taks”, kuru ar nodrošināt sabiedrībai bezmaksas pieeju tai. Šā aģentūra uzņēmums segt daļu līdz 90 % no šī projekta īstenošanas izmaksām, kamēr atlikušos īstenošanas izdevumus uzņēmums segt Sveda.

10 Sveda atskaitēja PVN par dažādu kapitālieguldījumu preču iegādi vai izgatavošanu saistībā ar attiecīgās atpūtas takas izbūves darbiem un sastādēja PVN deklarāciju par 2012. gada jāniju, kurā tā samaksāto priekšnodokli norādīja kā atskaitamu. Tomēr Klaipēdas novada Valsts nodokļu inspekcija (*Klaipėdos apskrities valstybinė mokesčių inspekcija*), kurai Sveda iesniedza pieteikuma par attiecīgo PVN summu atmaksāšanu, uzskatīja, ka tāda atmaksa nav attaisnota, jo nav ticis pierādīts, ka iegādātās preces un pakalpojumi tika izmantoti ar PVN pieliekamai darbībai. Uz šo pamata Klaipēdas novada Valsts nodokļu inspekcija 2012. gada 24. augustā atteica šo summu atskaitēšanu.

11 Sveda cēla prasību *Vilniaus apygardos administracinis teismas* (Viņās apgabala administratīvā tiesa) atcelt lēmumu par šīs atskaitēšanas atteikumu. Šī prasība tika noraidīta kā nepamatota.

12 Pēc tam Sveda iesniedza apelācijas sūdzību *Lietuvos vyriausiojo administracinis teismas* (Augstākā administratīvā tiesa).

13 Lai gan, iesniedzot tiesas skatījumu, attiecīgā izdevumi par kapitālieguldījumiem Sveda ir radušies saistībā ar nākotnē plānoto saimniecisko darbību, iesniedzot tiesai tomēr ir šaubas par PVN priekšnodokļa atskaitēšanu. Šajā ziņā tās šaubas par to, vai pastāv tieša un tūlītēja saikne starp izdevumiem, kas saistīti ar veiktajiem darbiem, un Sveda plānoto saimniecisko darbību, jo ir tieši paredzēts, ka sabiedrība atpūtas taku izmantos bez maksas.

14 Šādos apstākļos *Lietuvos vyriausiojo administracinis teismas* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālo jautājumu:

“Vai PVN direktīvas 168. pantu var interpretēt tādējādi, ka ar to nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitēt PVN priekšnodokli, kas samaksāts par tādā kapitālieguldījumā preču izgatavošanu (iegādi), kuras ir paredzētas pamatlietai plānotās saimnieciskās darbības veikšanai un kuras ir tieši paredzētas, lai tās bez maksas izmantotu sabiedrība, bet kuras tomēr tiek izmantotas kā apmeklētāju piesaistes veids vietā, kurā nodokļa maksātājs, veicot savu saimniecisko darbību, plāno piegādāt preces un/vai sniegt pakalpojumus?”

Par prejudiciālo jautājumu

15 Uzdotot jautājumu, iesniedzot tiesā būtībā vienas zinātnes, vai PVN direktīvas 168. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādās apstākļos kā pamatlietai nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitēt PVN priekšnodokli, kas samaksāts par tādā kapitālieguldījumā preču iegādi vai izgatavošanu saistībā ar plānotu saimniecisko darbību lauku tūrisma un izklaides jomā, attiecībā

uz kur?m, pirmk?rt, ir tieši paredz?ts, ka sabiedr?ba t?s izmantos bez maksas, un kuras, otrk?rt, ir l?dzek?i ar nodokli apliekamu dar?jumu veikšanai.

16 Lai atbild?tu uz šo jaut?jumu, vispirms ir j?atg?dina, ka PVN direkt?vas 168. panta a) punkt? paredz?t?s ties?bas atskait?t nodokli ir neat?emama PVN meh?nisma sast?vda?a un princip? nevar tikt ierobežotas. T?s ir nekav?joties izmantojamas attiec?b? uz visiem ar iepriekš veiktiem dar?jumiem saist?tajiem priekšnodok?iem (šaj? zi?? skat. spriedumu *SKF*, C?29/08, EU:C:2009:665, 55. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

17 Atskait?šanas sist?mas m?r?is ir piln?b? atbr?vot uz??m?ju no PVN, kas tam j?maks? vai ko tas samaks?jis saist?b? ar visu savu saimniecisko darb?bu. T?d?j?di kop?j? PVN sist?ma nodrošina neitralit?ti attiec?b? uz nodok?a piem?rošanu visai saimnieciskajai darb?bai neatkar?gi no t?s m?r?iem vai rezult?tiem, ja vien pati min?t? saimniecisk? darb?ba princip? ir apliekama ar PVN (skat. it ?paši spriedumu *Eon Aset Menidjunt*, C?118/11, EU:C:2012:97, 43. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

18 No Direkt?vas 168. panta izriet, ka tad, ja nodok?a maks?t?js, r?kojoties š?d? status? preces ieg?des br?d?, izmanto precī saviem ar nodokli apliekamiem dar?jumiem, vi?am ir ties?bas atskait?t PVN, kas maks?jams vai samaks?ts par min?to precī (skat. it ?paši spriedumu *Klub*, C?153/11, EU:C:2012:163, 36. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

19 Pirmk?rt, attiec?b? uz to, vai *Sveda* r?kojas k? nodok?u maks?t?js atp?tas takas ier?košan?, proti, saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m PVN direkt?vas 9. panta 1. punkta otr?s da?as izpratn?, ir j?atg?dina, ka persona, kas r?kojas k? nodok?u maks?t?js, var ieg?d?ties preces un pakalpojumu saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m š?s normas izpratn?, pat ja preces netiek nekav?joties izmantotas šaj? saimnieciskaj? darb?b? (šaj? zi?? skat. spriedumu *Lennartz*, C?97/90, EU:C:1991:315, 14. punkts).

20 No past?v?g?s judikat?ras izriet, ka tas, kurš veic ieguld?jumus ar m?r?i, ko apstiprina objekt?vi fakti, lai veiktu saimniecisku darb?bu PVN direkt?vas 9. panta 1. punkta izpratn?, ir j?uzskata par nodok?a maks?t?ju. R?kojoties š?d? status?, vi?am saska?? ar š?s direkt?vas 167. un n?kamajiem pantiem t?d?j?di ir ties?bas nekav?joties atskait?t maks?jamo vai samaks?to PVN no veiktajiem ieguld?jumiem attiec?b? uz dar?jumiem, ko vi?š ir iecer?jis veikt un kas dod ties?bas uz nodok?a atskait?šanu (šaj? zi?? skat. spriedumu *Gran Via Moine?ti*, C?257/11, EU:C:2012:759, 27. punkts un taj? min?t? judikat?ra). Atbilstoši PVN direkt?vas 63. un 167. pantam š?s atskait?šanas ties?bas rodas br?d?, kad atskait?mais nodoklis k??st iekas?jams, proti, pre?u pieg?des br?d? (spriedums *Klub*, C?153/11, EU:C:2012:163, 36. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

21 Jaut?jums par to, vai nodok?a maks?t?js š?d? status? ir r?kojies saimniecisk?s darb?bas vajadz?b?m, ir fakta jaut?jums, kas ir j?v?rt?, ?emot v?r? visu inform?ciju liet?, tostarp attiec?g?s preces veidu un laikposmu starp t?s ieg?di un izmantošanu š? nodok?a maks?t?ja saimnieciskaj? darb?b? (šaj? zi?? it ?paši skat. spriedumu *Klub*, C?153/11, EU:C:2012:163, 40. un 41. punkts, k? ar? tajos min?t? judikat?ra). Šis v?rt?jums ir j?veic iesniedz?jtiesai.

22 Šaj? liet? iesniedz?jtiesa ir raksturojusi izdevumus saist?b? ar kapit?lieguld?jumu prec?m pamatliet? k? noteikti paredz?tus *Sveda* pl?not?s saimniecisk?s darb?bas ?stenošanai. Atbilstoši š?s tiesas konstat?tajam, ko pamato lietas materi?los min?tie un tai iesniegtie objekt?vie fakti, attiec?go atp?tas taku var uzskat?t par apmekl?t?ju piesaistes veidu, lai nodrošin?tu tiem preces un pakalpojumus, pateicoties suven?ru, p?rtikas un dz?rienu p?rdošanai, k? ar? pied?v?tajai iesp?jai piek??t atrakcij?m un maksas peldviet?m.

23 T?d?j?di no min?tajiem konstat?jumiem, š?iet, izriet, ka *Sveda* ir ieg?d?jusies vai

izgatavojusi attiecīgās kapitālieguldījumu preces ar nolūku, ko apstiprina objektīvi fakti, veikt saimniecisko darbību un līdz ar to ir rīkojusies kā nodokļa maksātājs PVN direktīvas 9. panta 1. punkta izpratnē.

24 Šo konstatējumu nekādā ziņā neatspēko Lietuvas valdības norādītais apstāklis, ka atbilstoši subsīdijas līgumam šīs kapitālieguldījumu preces ir jānodod sabiedrībai bezmaksas izmantošanai piecu gadu ilgā laikposmā no to iegādes brīža un tādējādi tās šajā pašā laikposmā nevar tikt izmantotas *Sveda* saimnieciskajā darbībā.

25 Tas, ka tās subsīdijas līgums pamatliet neapņēma minētajā laikposmā nodot atpakaļ taku izmantošanai par maksu, neliedz *Sveda* veikt šo sprieduma 22. punktā minēto saimniecisko darbību. It īpaši, iesniedzējtiesas skatījumā, var uzskatīt, ka šā atpakaļ taka ir domāta apmeklētāju piesaistīšanai, lai mudinātu viņus iegādāties ar PVN apliekamās preces un pakalpojumus, kurus piedāvā *Sveda*. Turklāt, kā izriet no līguma sniegtā prejudiciāla nolikuma, ar kapitālieguldījumiem saistītie izdevumi, kurus sedz *Sveda*, peļņas gūšanai dibināta juridiska persona, šīs atpakaļ takas izbūvei – vismaz daļēji – tiks segti no ieņēmumiem par preču un pakalpojumu nodrošināšanu saistībā ar šo plaņoto saimniecisko darbību.

26 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai kapitālieguldījumu preces pamatliet *Sveda* izmanto saviem ar nodokli apliekamajiem darījumiem atbilstoši PVN direktīvas 168. pantam, no iesniedzējtiesas konstatētā izriet, ka šo kapitālieguldījumu preču iegāde vai izgatavošana ir tieši domāta tam, lai sabiedrība tās izmantotu bez maksas, bet tajā pašā laikā tās atbilst nodokļa maksātāja mērķim ar nodokli apliekamo darījumu veikšanu.

27 Lai saskaņā ar pastāvīgo judikatūru nodokļa maksātājam tiktu atzītas tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu un tiktu noteikts šo tiesību apjoms, principā ir nepieciešama tiešas un tīlības saiknes esamība starp konkrēto iepriekš veikto darījumu un vienu vai vairākiem tālāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu. Tiesības atskaitīt PVN, kas samaksāts par iepriekš iegādātām precēm vai pakalpojumiem, paredz, ka to iegādes izdevumi veido daļu no tādu darījumu cenām, par kuriem notiek jāmaksā PVN, kas dod tiesības veikt atskaitījumu (skat. it īpaši spriedumu *SKF*, C-29/08, EU:C:2009:665, 57. punkts).

28 Taču, kā savu secinājumu 33. un 34. punktā ir norādījis ģenerālvokāls, Tiesa ir atzinusi atskaitīšanas tiesības nodokļa maksātājam arī tad, ja, pat nepastāvot tiešai un tīlībai saiknei starp konkrēto iepriekš veikto darījumu un vienu vai vairākiem tālāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, radušies izdevumi veido daļu no šā nodokļa maksātāja vispārīgiem izdevumiem un kā tādēļ tie veido daļu no tā pārdoto preču vai sniegto pakalpojumu cenām. Šādi izdevumi ir tieši un tīlībai saistīti ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā (šajā ziņā skat. spriedumus *Investrand*, C-435/05, EU:C:2007:87, 24. punkts, un *SKF*, C-29/08, EU:C:2009:665, 58. punkts).

29 No Tiesas judikatūras izriet, ka, piemērojot tiešas saiknes kritēriju, kurš jāpiemēro nodokļu administrācijām un valsts tiesīm, tām ir jāievēro visi apstākļi, kuros norisinājušies attiecīgie darījumi, un jāņem vērā tikai tie darījumi, kas ir objektīvi saistīti ar nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamo darbību. Tādējādi tādās saiknes esamība ir jāvērtē, ņemot vērā attiecīgā darījuma objektīvo saturu (šajā ziņā skat. spriedumu *Becker*, C-104/12, EU:C:2013:99, 22., 23. un 33. punkts, kā arī tajos minēto judikatūru).

30 No iesniedzējtiesas veiktajiem konstatējumiem izriet, ka pamatliet *Sveda* izdevumus saistībā ar attiecīgās atpakaļ takas izbūvi būtu jāiekļauj tās plaņotās saimnieciskās darbības ietvaros nodrošināto preču un pakalpojumu cenā.

31 Iesniedzējtiesai ir radušās šaubas par tiešas un tīlības saiknes esamību starp iepriekš

veiktiem darījumiem un Sveda plānoto saimniecisko darbību kopumā, jo ir tieši paredzēts, ka attiecīgās kapitālieguldījumu preces sabiedrība izmantos bez maksas.

32 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, ja nodokļa maksātāja iegādāties preces vai pakalpojumi tiek izmantoti darījumiem, kas ir atbrīvoti no nodokļa un kam netiek piemērots PVN, nodoklis netiek iekasēts un priekšnodoklis netiek atskaitēts (spriedums *Eon Aset Menidjmont*, C-118/11, EU:C:2012:97, 44. punkts un tajā norādītā judikatūra). Šajos divos gadījumos nepastāv tieša un tīlītāja saikne starp izdevumiem, kas radušies iepriekš, un saimniecisko darbību, ko vēlāk veic nodokļu maksātājs.

33 Tomēr, pirmkārt, no līguma sniegt prejudiciālu nolikumu nekādi neizriet, ka attiecīgās atpētas takas nodošana sabiedrībai ietilptu kādā no PVN direktīvā paredzētiem atbrīvojumiem. Otrkārt, saistībā ar šīs takas ierīkošanu Sveda radušies izdevumi, kā izriet no šī sprieduma 23. punkta, var tikt saistīti ar nodokļa maksātāja plānoto saimniecisko darbību, taču tie neattiecas uz darbību, kas neietilpst PVN piemērošanas jomā.

34 Kapitālieguldījumu preču tīlītāja bezmaksas izmantošana tādās apstākļos kā pamatliet tādējādi nedod pamatu apšaubīt tiešas un tīlītājas saiknes esamību starp iepriekš un vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, un šī izmantošana tādā neietekmē tiesību atskaitēt PVN esamību.

35 Tādējādi šīet, ka pastāv tieša un tīlītāja saikne starp izdevumiem, kas radušies Sveda, un tās plānoto saimniecisko darbību kopumā, kas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

36 Turklāt atskaitēšanas koriģēšanas laikposmiem nav nekādas ietekmes uz tiesību atskaitēt PVN rašanos (šajā ziņā skat. spriedumu *Lennartz*, C-97/90, EU:C:1991:315, 8. un 20. punkts), kuras atbilstoši judikatūrai, par ko atgādināts šī sprieduma 20. punktā, nosaka tikai statuss, kādā persona rīkojas attiecīgās preces iegādes brīdī. Taču tas neskar priekšnodokļa atmaksu, kas nodokļa maksātājam būs jāveic, ja izrādīsies, ka iegādātā prece vai iepriekšējā posma ražojums nav ticis izmantots viņa saimnieciskajā darbībā.

37 Ēmot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka PVN direktīvas 168. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādās apstākļos kā pamatliet nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitēt PVN priekšnodokli, kas samaksēts par tādā kapitālieguldījumu preču iegādi vai izgatavošanu saistībā ar plānoto saimniecisko darbību lauku tīrīšanā un izklāides jomā, kuras, pirmkārt, ir tieši paredzētas sabiedrības izmantošanai bez maksas un, otrkārt, var būt īstenotas ar nodokli apliekamus darījumus, ja ir konstatēta tieša un tīlītāja saikne starp izdevumiem, kas saistīti ar iepriekš veiktiem darījumiem un vienu vai vairākiem vēlāk veiktiem darījumiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitēšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, kas uz objektīvu faktu pamata ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Par tiesāšanas izdevumiem

38 Attiecībā uz pamatlīstas pusēm šī tiesvedība ir stadijā procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tādēļ jālemj par tiesāšanas izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopājo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tādās apstākļos kā pamatliet nodokļa maksātājam ir piešķirtas tiesības atskaitēt pievienotās vērtības nodokļa priekšnodokli, kas samaksēts par tādā kapitālieguldījumu preču iegādi vai

izgatavošanu saistībā ar plānoto saimniecisko darbību lauku tīrīšanā un izkļaudes jomā, kuras, pirmkārt, ir tieši paredzētas sabiedrības izmantošanai bez maksas un, otrkārt, var būt īstenotas ar nodokli apliekamus darbus, ja ir konstatēta tieša un tīlīga saikne starp izdevumiem, kas saistīti ar iepriekš veiktiem darbiem un vienu vai vairākiem citiem veiktiem darbiem, kas dod tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, vai ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumā, kas uz objektīvu faktu pamata ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – lietuviešu.